

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 24 Οκτωβρίου 2012 — Österreichischer Gewerkschaftsbund κατά Verband Österreichischer Banken und Bankiers

(Υπόθεση C-476/12)

(2013/C 32/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Österreichischer Gewerkschaftsbund (Αυστριακή Συνομοσπονδία Συνδικάτων)

Καθής: Verband Österreichischer Banken und Bankiers (Ένωση αυστριακών τραπεζών και τραπεζιτών)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζεται η δεσιζόμενη στη ρήτρα 4, σημείο 2, της συμφωνίας-πλαίσου η οποία παρατίθεται ως παράρτημα της οδηγίας 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης⁽¹⁾, αρχή pro rata temporis στην περίπτωση προβλεπόμενου από συλλογική σύμβαση εργασίας επιδόματος συντηρούμενου τέκνου — ήτοι σε κοινωνικής παροχής εκ μέρους του εργοδότη προς αντιστάθμιση μέρους της δαπάνης των γονέων για τη συντήρηση του τέκνου για το οποίο λαμβάνεται το επίδομα — λόγω της (λυσίτελούς) φύσεως της παροχής;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσου η οποία παρατίθεται ως παράρτημα της οδηγίας 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης, την έννοια ότι τυχόν διαφορετική μεταχείριση των εργαζομένων με μερική απασχόληση μέσω μιας ποσοστιαίας μείωσης του δικαιώματός τους προς λήψη επιδόματος συντηρούμενου τέκνου κατ' αναλογία προς τον χρόνο εργασίας τους — λαμβανομένης υπόψη της ευρείας διακριτικής ευχέρειας των κοινωνικών εταίρων κατά τον καθορισμό ενός συγκεκριμένου στόχου κοινωνικής

και οικονομικής πολιτικής και των κατάλληλων για την επίτευξη αυτού μέτρων — δικαιολογείται αντικειμενικώς αν η απαγόρευση μιας κατ' αναλογία χορηγήσεως

- α) δυσχεραίνει ή καθιστά αδύνατη τη μερική απασχόληση υπό τη μορφή της μερικής απασχολήσεως των γονέων (Elternteilzeit) και/ή της κατ' ελάχιστον απασχολήσεως κατά τη διάρκεια γονικής άδειας και/ή
 - β) έχει ως αποτέλεσμα τη στρέβλωση του ανταγωνισμού μέσω του μεγαλύτερου οικονομικού βάρους για τον εργοδότη που απασχολεί πλείονες εργαζομένους με μερική απασχόληση, καθώς και τη μεγαλύτερη απροθυμία του εργοδότη να προσλάβει εργαζομένους με μερική απασχόληση και/ή
 - γ) ευνοεί τους εργαζομένους με μερική απασχόληση οι οποίοι έχουν συνάψει και άλλες σχέσεις εργασίας με μερική απασχόληση και δικαιούνται πολλαπλές παροχές βάσει συλλογικής συμβάσεως εργασίας, όπως το επίδομα συντηρούμενου τέκνου και/ή
 - δ) ευνοεί τους εργαζομένους με μερική απασχόληση, διότι αυτοί διαθέτουν περισσότερο χρόνο εκτός εργασίας σε σχέση με τους εργαζομένους υπό καθεστώς πλήρους απασχολήσεως, οπότε και τους παρέχονται καλύτερες δυνατότητες για τη φροντίδα των τέκνων τους;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 28 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων την έννοια ότι, όταν στο πλαίσιο ενός συστήματος εργατικής νομοθεσίας τα ουσιώδη στοιχεία των ελάχιστων προδιαγραφών του εργατικού δικαίου υιοθετούνται κατόπιν συμφωνημένης εκτιμήσεως παραμέτρων κοινωνικής πολιτικής εκ μέρους επί τούτου επιλεγμένων και ειδικευμένων συμβαλλομένων στη συλλογική σύμβαση εργασίας μερών, μια δευτερεύουσα απλώς σημασίας ρύθμιση συλλογικής συμβάσεως εργασίας (εν προκειμένω, η κατ' αναλογία χορήγηση του επιδόματος συντηρούμενου τέκνου στο πλαίσιο καθεστώτος εργασίας με μερική απασχόληση) είναι (βάσει της εθνικής πρακτικής) άκυρη (ως παραβιάζουσα την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων του δικαίου της Ένωσης), η επαγόμενη την ακυρότητα κύρωση καταλαμβάνει το σύνολο των διατάξεων της συλλογικής συμβάσεως εργασίας στον τομέα αυτό (εν προκειμένω, το επίδομα συντηρούμενου τέκνου);

⁽¹⁾ ΕΕ 1998, L 14, σ. 9, διορθωτικό στην ΕΕ 1998, L 128, σ. 71, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/23/ΕΚ, ΕΕ 1998, L 131, σ. 10.